

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðfólk: Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

oddagrein

Fólkaræði ella ikki

TAÐ hevur verið við stórum áhuga, at ein hevur kunnað lisið kjakið um friðargonguna 2. hvítusunnudag millum fólk í teimum ymsu politisku ungmannaafelagskapunum. Byrjanin til kjakið var ein grein hjá Unga Sambandsmanninum, har hann segði seg ikki kunnað taka undir við endamálinum við friðargonguni, soleiðis hann skilti tað. Men hóast tað hevði hann virðing fyri fólk, sum vildi vísa sína áskoðan og sum vildi standa við henni. Ti tók hann avstand frá framferðini hjá teimum ungu fólkaafloksmonnum, sum høvdu gjørt ónáðir henda sama dag.

HETTA var góð og ekta demokratisk tala, og skuldi hetta verið eitt sjónarmið, ið er ein sjálfvígja hjá øllum demokratisk hugandi fólk, og var tað eitt líknandi sjónarmið, sum tann ungi javnaðarmaðurin setti fram her í blaðnum týsdagin.

MEN frá Vilja-monnum eru komnar ein hópur av mótstriðandi frásøgnum. Teir leiðandi í felagnum hava einki havt við hetta at gera, meðan ein teirra heilt ósmæðið fær stóra blaðrúmd fyri at boða frá, at tað var hann, sum skipaði fyri.

JÚST hetta orðaskiftið hevur víst greiðari enn nakað annað munin millum fólkaræði og tað mótsetta. Demokratarnir í hesum máli hava sum grunnsjónarmið, at tað í hesum landi er eins góður rættur at vera fyri og móti NATO, og rætturin er tann sami hjá hesum portum at fara fram síni sjónarmið. Men tann triði parturin hevur fingið inn nærmast við (politisku) móðurmjólkini, at tey, sum hava eina aðra hugsan um hesi mál, eru quislingar og landsvikjarar, tann grovasta skuldsæting, sum í heila tikið kann setast fram móti øðrum. Tað er heldur

ikki mark fyri teimum ókvæmisordum, sum hava verið nýtt fyri at oyðileggja umdæmið hjá hesum fólkum. Her skulu bert nevast nøkur dømi umframt quislingar: skrambul, grums, bumsar, rekavætti, kriminel, vesalingar, hophædd (hophead er enskt slang fyri narkomanar). So tað at ung-fólk, sum hava fingið eina slíka politiska føði gera seg inn á fólk, sum eru so lítið verd, er heilt náttúrligt. Allur yvirgangur er grundaður á, at tann, sum hevur »rætt« metir onnur sum »skrambul og grums«. So leiðararnir kunnu saktans sita við hús ella fara til Suðuroyar á hvítusunnuni. Sáðið, sum teir pota í ungdomin, virkar í fult mál. Og fyrirbils er úrlitið tað vit søu á hvítusunnuni. Og tann dagur kann saktans koma, tá oddafiskarnir ikki longur hava tamarhald á støðuni.

Tað var bæði láturligt og grátligt at síggja ein av Vilja-monnum koma við eini hálvkvæddari visu um, at virðiliga og demokratiska støðan hjá Unga Sambandsmanninum stavaði frá, at hann hevði verið til »avkristnan« á einum háskúla í Svøríki. Hetta argumentið hava vit hoyrt áður! Men her man fólk ikki fara at lata seg taka av fótum. Tey duga sjálvi at meta um, hvat ið er meira kristiligt: At stuðla einum politikki, sum sjálvt Føroya Rættur metir at vera óndsinnaðan ella at stuðla einum sjónarmiði, sum er grundað á virðing fyri øðrum!

Hóast tann ungi sambandsmaðurin verður háðaður fyri sín felagsskap við »sosialistar«, skal hann bert taka tað sum eitt kompliment. At verða háðaður fyri at verja rættin til at framfæra síni sjónarmið, sigur meira um háðaran enn um tann háðaða. Og í hesum máli vilja vit fegin vera í sama báti sum Unga Sambandið.

Globallið

»Neyðars menn, sum blivu tældir til at seta pening í. Teir fáa iva-leyst somu hjartaleysu viðferð sum farmaskipaeigararnir fingi fyri einum ári síðani«, skrivur framherjin fyri fria fyrirtaksseminum og sjálvs-ábyrgdini, Óli Breckmann, í eini fyri hann sjálfan ikki sýndi avdúkandi grein um svartkjaftavinnuna í Dagblaðnum mánadagin.

Undan fólkatingsvalinum byrjaðu fólkaafloksmenn og sambandsmenn aftur at skriva um, at farmaskipaflostin hevði verið bjargaður, um teir sótu við róðri í Tinganesi.

Framstandandi menn í Global, sum tóku stig til at stovnsa felagið, kæra sína neyð, og royndu at renna undan ábyrgd við at geva sitandi landsstýri skuldina fyri, at tað, sum teir høvdu sannført hundradir av feroyingum um fór at verða tað stóra ævintýrið, ikki eydnaðist.

»Setið pening í, so

kunnu tit draga ta tri-dupulta frá tí skattinum«, var boðskapurin til smámenninar í teimum litfögru brochurum.

Danska reiðartíð Mercandia hevur ríkið eitt Globalvirksemi í nógv ár, men har góðtaka læknar, tannlæknar og aðrir, ið seta pening í, at fáa eina rokning av og á, um tað ikki gongst ov væl.

Nógvir góðtrúgvandi feroingar lótu seg tæla, og settu pening í. Ti oddamenninir, sum gremja seg í dag, vóru álitismenn millum manna.

Mótvegis sínum javnlikum í okkara grannalondum, so góðtaka Óli Breckmann, Pauli Ellefsen og oddamenninir í Global bara helvtina av tí liberalu hugsjónini.

Hevði tað gingið væl, so høvdu teir drigið frá í skattinum, og tað hevði ongin misunnnað teimum, soleiðis sum spælireglurnar eru í dag. Men tíverri gekst ikki sum ætlað, og tí mugu teir góð-

taka, at teir sjálvir og ikki skattgjalarin skulu gjalda tað, sum írestaði.

Ti, um tað var møgult, so tóku hesir somu menn, sum góðtaka at ein skal heysta fyrirmunir av at átaka sær eina vinnuliga ábyrgd, beinini undan sínum egnu hugsjónum.

Og tað er hetta, vit uppliva dag og dagliga í Dagblaðnum og Dimmalætting.

Teir báðir, Óli Breckmann og Pauli Ellefsen, eru flektir upp í sínar egnu hugsjónir, og kappast hvør í sínum lagi um at yvirbjóða hvønn annan við pengunum hjá skattaborgaranum.

Um bert nógv nógv fólk eru innblandað, og møguleiki er fyri at heinta nakrar atkvøður, so leggja teir til brots.

Teir gjørdur tað í Globalmálinum, og nú hevur Óli Breckmann so loyst úr lagdi við svartkjaftaflotanum.

f.

Rockur á himmalskum støði

*Svenski gospel-heavyrock bólkurin
Jerusalem vælumtóktur í Runavík síðsta
leygarkvöld.*

Tey umleið 800 fólkini, ið høvdu leitað sær inn í ítróttarhøllina í Runavík leygarkvöldið, høvdu neyván væntað at hoyrt tað, ið tey komu at hoyra umleið hálvan tíma aftaná at konsertin var byrjað. Ti aftaná at feroyski bólkurin Samsint hevði hitað áskoðararnar upp í eina lótu, hoyrdist tað kanska ógvuligasta lammiterilsíð, ið hevur verið í Føroyalandi síðani gosfjöllini tagnaðu.

Hetta lammiterilsíð var tó ikki nøkur risa eksplo-

sión (har var tó onkur minni eksplosión uppi), men tað var svenski bólkurin Jerusalem, ið framferdi eitt slag av tónleiki, sum kallast heavy-rock, og tað er tónleikur, ið larmutur, og sum fyri tað mesta ikki fellur væl í oyrað, um ein er undir 5 og yvir 62. Men hinvegin so fellur hesin tungi rockurin sera væl í oyrað hjá teimum flestu tannáringunum, og tað sást eisini væl á konsertini, har serliga dreingir í hesum aldursbólki »flippaðu út«.

so sveittin lak av teimum.

Men tað vóru eisini fleiri, bæði yngri og eldri, ið vóru misnóg við konsertina, og vóru farin til hús longu tímanum aftaná tann fyrsta hálva tíman, men tey taldu ikki meira enn uml. 5% av øllum áskoðarunum, og tað kann ein roknað sum sera lítið, tá ið ein hugsar um, at minst 80% av áskoðarunum vóru komnir at lurta eftir gospel tónleiki, og høvdu rent seg beint í eitt slag av